

ОБЩНСКИ СЪВЕТ ЗАВЕТ

Наредба № 17 за определяне размера на местните данъци на територията на община Завет

(Приета с Решение №41 от Протокол №05/28.02.2008 г. на Общинския съвет – Завет, изм.и доп. с Решение №131 от Протокол № 18/26.01.2009г., изм. и доп. с Решение № 242 от Протокол № 34/23.04.2010г, изм.и доп. с Решение №299 от Протокол №44/31.01.2011г.,изм.и доп. с Решение № 25 от Протокол №05/20.02.2012г. , изм.и доп. с Решение №184 от Протокол №27/14.12.2013г. в сила от 01.01.2014 г., изм.и доп. с Решение № 297 от Протокол №42/12.02.2015 година в сила от 01.01.2015 г., , изм.и доп. с Решение № 42 от Протокол №04/29.01.2016 година в сила от 01.01.2016 г., изм. и доп. с Решения №114 от Протокол №11/31.08.2016г., изм. и доп. с Решение № 414/31.01.2019 г. на Общинския съвет гр. Завет)

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Завет

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. (нова Решение №299/ 31.01.2011г.) Туристически данък.
8. (нова Решение №114/ 31.08.2016г.) Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 2а. (Нов, Решение №297/12.02.2015г.) Данъчните декларации за облагане с посочените в чл.2 от наредбата местни данъци се подават в Общинска администрация Завет от данъчно задължените лица или от техни законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите. Данъчните декларации могат да се подадат и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в сроковете посочени в Закона за местните данъци и такси.

Чл. 2б. (Нов, Решение №297/12.02.2015г.) Общините предоставят ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията по този закон;
7. (нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.,) данни от значение за определяне на таксата за битови отпадъци, като обхватът на данните се определя със заповедта по ал. 2
8. (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. (изм.Решение №131/26.01.2009г.) Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация гр.Завет, ул."Лудогорие" № 19 или безкасово по съответната сметка по Приложение № 1.

Чл. 5. (1) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (изм. Решение №184/14.12.2013г.) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Граждански процесуален кодекс.

(3) (нова с Решение № 242/ 23.04.2010г., изм. Решение №184/14.12.2013г.) В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органите по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон, се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище на съответното лице.

(4) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община или служител определен със заповед на кмета на общината - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на Общината, а в останалите случаи е Общинският съвет."

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

(изм. и доп. с Решения №114 по Протокол №11/31.08.2016г.)

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) (изм. Решение №184/14.12.2013г.) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) *отменена с Решение №299/ 31.01.2011г.*

Чл. 7а. (нов с Решение №184/14.12.2013г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.”

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.”

Чл. 9. (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 9а. (нов с Решение №184/14.12.2013г.) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.;

(3) (нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка

(5) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват местни данъци и такси при община Завет по реда и в срока по ал. 1.

(6) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в шестмесечен срок от откриване на наследството. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на шестмесечния срок, служител по чл. 5, ал. 1 от наредбата образува партида за наследения недвижим имот въз

основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) (изм., *Решение №414 от 31.01.2019 г.*) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) (изм., *Решение №414 от 31.01.2019 г.*) Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

(9) (нова, *Решение №414 от 31.01.2019 г.*) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството на възложител по Закона за устройство на територията.

(10) (нова, *Решение №414 от 31.01.2019 г.*) В случаите на ал. 9, определени със заповед на кмета на община Завет служители, в едноседмичен срок подават информацията на служителите в местни данъци и такси.

(11) (нова, *Решение №414 от 31.01.2019 г.*) Служителите в местни данъци и такси отразяват служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота, след получаване на информацията по ал. 10 от наредбата.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се **гр. Завет ул. "Лудогорие" № 19**;
2. (изм. *Решение №131/26.01.2009г.*) по банков път – по банковата сметка на общината;
3. (изм. *Решение №131/26.01.2009г.*) с пощенски запис;
4. (нова, *приета с Решение №131/26.01.2009г.*) с приходни квитанции от определени със заповед на кмета на общината събирачи.
5. (нова, *Решение №297/12.02.2015г.*) безналично чрез ПОС устройство

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) (изм. и доп. с *Решение №299/ 31.01.2011г.*, изм. и доп. с *Решение №297/12.02.2015г.*) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. и доп. с *Решение №299/ 31.01.2011г.*, изм. и доп. с *Решение №297/12.02.2015г.*) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(3) (нова, *Решение №42 от 29.01.2016 г.*) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) (нова, *Решение №42 от 29.01.2016 г.*) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. (изм. и доп. с *Решение №184/14.12.2013г.*) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данък, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл. 15. (изм. с *Решение №131/26.01.2009г.*) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.9 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) *(изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г.)* Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение №2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) *(изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г.)* Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни, данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещни лица.

Чл. 18. (1) *(изм. и доп.с Решение №297/12.02.2015г.)* Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на данъчно задължените лица до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) *(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.)* В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища

Чл. 20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21а. *(нов с Решение №184/14.12.2013г.)* (1) *(изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.)* За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) *(изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.)* При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) *(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.)* Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4)(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на местни данъци и такси при община Завет в едноседмичен срок от издаването им.

(5)(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6)(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на местни данъци и такси при община Завет в едноседмичен срок от съставянето му.

(7)(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията от служителите в отдел СУТОС при общинска администрация Завет.

(8)(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Изготвените документи по ал. 7, се предоставят служебно в едноседмичен срок на служителите по ал. 9.

(9)(нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) Обстоятелствата по ал. 3 се установяват с констативен акт, съставен от служители в местни данъци и такси при община Завет. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 21б. (нов с Решение №184/14.12.2013г.) (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаем в облагаем и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл.14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) В случаите по ал.1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона

за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) (Нова, Решение №297/12.02.2015г.) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) (Нова, Решение №297/12.02.2015г.) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) (Нова, Решение №297/12.02.2015г.) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) (Нова, Решение №297/12.02.2015г.) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) (Нова, Решение №297/12.02.2015г.) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) (Нова, Решение №297/12.02.2015г.) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.»

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (изм. с Решение №131/26.01.2009г.) за братя и сестри и техните деца – **0.8** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. (изм. с Решение №131/26.01.2009г.) за лица, извън посочените в т. 1 - **6** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. (изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г.) Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в местни данъци и такси определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

(3) (нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) В едномесечен срок от получаване на уведомлението от Службите по вписванията за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти. Служител/ите в местни данъци и такси определят годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица."

Чл. 30а. (нов с Решение №184/14.12.2013г.) В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 31. (изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г.) (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Данъкът се заплаща:

1. в брой в касата или чрез транзакция с ПОС-устройство на звено „Местни данъци и такси” към Община Завет;
2. по банков път – по банковата сметка на общината.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (нова, приета с Решение № 242/ 23.04.2010г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (изм. Решение №131/26.01.2009г., изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в странат.

(5) (изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г.) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. (изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г., изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г., (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай, че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.
2. другите имущества - по реда на чл. 33, ал.1, т. 2, 3, 4 и 5 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъчната оценка по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18 от ЗМДТ.

Чл. 35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) (изм. Решение №131/26.01.2009г.) **0.6** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) (изм. Решение №131/26.01.2009г.) **6** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм. Решение №131/26.01.2009г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2.6** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява,

данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г., изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства. В случаите по чл.32, ал.3, данъкът се заплаща към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (Нова, Решение №297/12.02.2015г., отм., Решение №414 от 31.01.2019 г.)

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. (изм. и доп. с Решение №297/12.02.2015г.) (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. (отм., Решение №414 от 31.01.2019 г.)

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДГ.;

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова

данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.;

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 41. (1) (нова, Решение №414 от 31.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула: $ГДПС = ИмК \times ЕК$, където: ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т; ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на „I“.

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на буква „II“.

I. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула: $ИмК = СkW \times Кгп$, където: $СkW$ е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- т.1. до 55 kW включително - 0,42 лв. за 1 kW;
- т.2. над 55 kW до 74 kW включително – 0,68 лв. за 1 kW;
- т.3. над 74 kW до 110 kW включително – 1,38 лв. за 1 kW;
- т. 4. над 110 kW до 150 kW включително - 1,54 лв. за 1 kW;
- т. 5. над 150 kW до 245 kW включително – 1,70 лв. за 1 kW;
- т.8 над 245 kW - от 2,20 за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

II. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, с коефициент, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „ЕЕV“	0,40

(1) (отм, Решение №414 от 31.01.2019 г.)

(2) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – **15** лв.
2. къмпинг ремарке – **30** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **15** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **18** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **38** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **53** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **75** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **113** лв.
6. над 750 куб. см – **150** лв.

(4) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013 на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **6** лв.
2. над 400 кг – **9** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **75** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **150** лв.

(6) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12 т., в размер от 15 лева за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси

А) с две оси	-	18	12	42
	18	20	42	96
	20	22	96	220
	22	25	285	513
	25	26	513	900
	26	28	513	900
	28	29	497	598
	29	31	598	983
	31	33	983	1364
	33	38	1364	2072
	38	-	1510	2054
Б) с три и повече оси	36	38	960	1332
	38	40	1332	1842
	40	-	1842	2725

(8) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **100** лв.

(9) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер от **250** лева.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **7** лв.
3. над 37 kW – **10** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25** лв.

(12) (изм.и доп. с Решение № 24/ 20.02.2012г., изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът за четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер **50** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	45	90
	13	14	90	252
	14	15	252	356
	15	-	356	804
Б) с три оси	15	17	90	159
	17	19	159	326
	19	21	326	423
	21	23	423	651
	23	-	651	1013
В) с четири оси	23	25	423	429
	25	27	429	669
	27	29	664	1062
	29	-	1062	1575

Чл. 42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **2** лв. за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **2** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,2** лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер **200** лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **30** лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер **4** лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,21 лв. за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,75 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **30** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан – **18** лв.
3. за делтаплан – **18** лв.
4. за мотоделтаплан – **30** лв.
5. за свободен балон – **45** лв.
6. за планер - **45** лв.

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г.) (1)(отм., Решение №414 от 31.01.2019 г.)

(2) (нова с Решение №184/14.12.2013г., изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) За мотопеди и

мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 от наредбата данък.

(3) (изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г., изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 от наредбата данък

(4) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 41, ал. 5 от наредбата, при условие че не се използват за други цели

(5) (нова с Решение №184/14.12.2013г., изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Когато в регистъра по [чл. 54, ал. 1](#) от Закона за местни данъци и такси, няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) (изм. и доп. с Решение №299/ 31.01.2011г., изм. и доп. с Решение №297/12.02.2015г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври, на годината за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) За придобитите превозни средства, в неизправност, данъкът се заплаща по реда и в сроковете на ал. 2.

(5) (нова с Решение №184/14.12.2013г.) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 47. (изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г., изм. и доп. с Решение №297/12.02.2015г.) (1) (изм., Решение №414 от 31.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 - в приход на общината по регистрацията на превозното средство

(2) Данъкът се заплаща:

1. в брой в касата или чрез транзакция с ПОС-устройство на звено „Местни данъци и такси“ към Община Завет;
2. по банков път – по банковата сметка на общината.

Раздел V Патентен данък

Чл. 48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.;
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение

на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. (изм. *Решение №131/26.01.2009г.*) За целите на патентния данък могат да се определят зони.

Чл. 51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (*нова* *Решение №131/26.01.2009г.*) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 2, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение № 2.

(7) (*нова с Решение № 242/ 23.04.2010г.*) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателят дължи данък от тримесечието, следващ

тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение № 4 на ЗМДТ.

(8) (изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г.) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм. и доп.с Решение №42 от 29.01.2016г) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година повече от един вид патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от **чл.51, ал. 4** данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (изм. с Решение № 242/ 23.04.2010г.) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, декларация се подава от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от дата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл. 54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) *(нова с Решение № 242/ 23.04.2010г.)* Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(4) *(нова с Решение №184/14.12.2013г.)* Данъкът се заплаща:

1. в брой в касата или чрез транзакция с ПОС-устройство на звено „Местни данъци и такси” към Община Завет;
2. по банков път – по банковата сметка на общината.”

Чл. 56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение №2.

Раздел VI

Туристически данък

(нов с Решение №299/ 31.01.2011г.)

Чл. 57. (1) *(нов Решение №299/ 31.01.2011г., изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г.)* С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризъм.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. *(нов Решение №299/ 31.01.2011г., изм. и доп. с Решение №184/14.12.2013г.)* (1) Определя размера на данъка за всяка нощувка съобразно категорията на местата за настаняване, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,50 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0,60 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0,70 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 0,80 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) *отменена с Решение №184/14.12.2013г.*

(5) *отменена с Решение №184/14.12.2013г.*

Чл. 59. (нов Решение №299/31.01.2011г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(Нов, Решение №114/31.08.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.)

Чл. 59а. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за месните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на община Завет по Закона за автомобилните превози.

Чл. 59б. (1) Определя годишен данък върху таксиметров превоз на пътници в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Общинският съвет в срок до 31 октомври на предходната година, определя годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година. Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в горепосочения срок, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 59в. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър на община Завет.

Чл. 59г. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Завет.

Чл. 59д. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където:}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по **чл. 59б**;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на

разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 59е. Данъкът по чл. 59б се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 59ж. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 59д, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава трета АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ *(нова с Решение №184/14.12.2013г.)*

Чл. 60. Който не подаде декларация по чл. 9а от Наредбата или не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка, в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Чл. 61. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 25 от Наредбата, в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) За нарушение по чл. 41 от Закона за местните данъци и такси на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 62. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укриваната част.

Чл. 63. (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 53 от настоящата Наредба или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 53 настоящата Наредба, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 64. (1) При неспазване на разпоредби по тази Наредба извън случаите по чл. 60, 61 и 62, от настоящата Наредба на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на местните данъците.

Чл. 65. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(4) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган – служители в звено местни данъци и такси, и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

(5) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се предава за събиране.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се приема от Общинския съвет на основание чл.1 ал.2 от Закона за местните данъци и такси и чл.21, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и влиза в сила от 29.02.2008г.

Преходни и заключителни разпоредби

към наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определяне размера на местните данъци на територията на община Завет
/решение № 131 по Протокол №18/26.01.2009г.

§ 11. (1) За 2009 г. първата вноска за данък върху недвижимите имоти се внася в срок от 01 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 12. Наредбата влиза в сила от 01 януари 2009 г.

Преходни и заключителни разпоредби
към наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определяне размера на
местните данъци на територията на община Завет

/решение № 242 по Протокол №34/23.04.2010г./

§ 10. Общинският съвет гр.Завет определя стойностите на данък върху недвижимите имоти, данък върху наследствата, данък при придобиване на имущество по дарение и по възмезден начин, данък върху превозните средства и патентния данък, дължими за 2010 година в размерите, приети от Общинския съвет – Завет за 2009г.

§ 11. За 2010 година първата вноска на данък върху недвижими имоти се внася в срок от 01 март до 30 април. На предплатилите пълния му размер в този срок се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 12. Разпоредбите на настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определянето за местните данъци на територията на община Завет влизат в сила от 01.01.2010г., с изключение на разпоредбите на §3, които влизат в сила от 01.01.2011 год.

Преходни и заключителни разпоредби
към наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определяне размера на
местните данъци на територията на община Завет

/решение № 299 по Протокол №44/31.01.2011г./

§ 6. Размерът на дължимия туристически данък за м. януари. 2011 г. се определя в размерите, регламентирани в § 26, ал. 2 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на ЗМДТ /ДВ 98/14.12.2010 г./,

както следва:

1. Категория 1 звезда- 060 лв за нощувка;
2. Категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка
3. Категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

Заключителна разпоредба
към наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определяне размера на
местните данъци на територията на община Завет

/решение № 297 по Протокол №42/12.02.2015г./

§ 11. Наредбата влиза в сила от 01 януари 2015 г.

Заключителна разпоредба
към наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определяне размера на
местните данъци на територията на община Завет

(Решение №42 по Протокол №04/29.01.2016г.)

§ 11. Наредбата влиза в сила от 01 януари 2016 г.

Преходни и заключителни разпоредби
към наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 17 за определяне размера на
местните данъци на територията на община Завет

(Решение № 414 по Протокол №38/31.01.2019г.)

§ 15. Наредбата влиза в сила от 01 януари 2019 г.

ЕРСИН СЮЛЕЙМАН

Председател на Общинския съвет гр. Завет

Наредбата е публикувана на интернет страницата на Общинския съвет на 01.02.2019г.

Приложение № 2 към чл. 56

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	... зона	... зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на 25 лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди				25
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди				6
3 звезди				36
б) заведения за бързо обслужване:				
1—2 звезди				6
3 звезди				18
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:				
1—2 звезди				6

3 звезди	12
г) кафе-сладкарници	
1—2 звезди	6
3 звезди	18
д) барове:	
— дневни:	
2 звезди	18
3 звезди	60
— нощни:	30
2 звезди	
3 звезди	120
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	
250	
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 8 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 10 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. според местонахождението на обекта	
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. според местонахождението на обекта.	
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 1000 лв. според местонахождението на обекта.	
8. Обушарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 100 лв. според местонахождението на обекта.	
9. Металообработващи услуги — данъкът се определя в размер на 300 лв. според местонахождението на обекта.	
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 260 лв. за работно място според местонахождението на обекта:	
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 350 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.	
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 460 лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 260 лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 180 лв. според местонахождението на обекта.	
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 360 лв. според местонахождението на обекта.	
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 460 лв. според местонахождението на обекта:	
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 700 лв. според местонахождението на обекта.	
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 300 лв. според местонахождението на обекта.	
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 300 лв. според местонахождението на обекта:	
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 350 лв. според местонахождението на обекта.	

21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на 600 лв. според местонахождението на обекта.	
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 4000 лв. според местонахождението на обекта.	
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 1000 лв. според местонахождението на обекта.	
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 4000 лв. според местонахождението на обекта.	
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 400 лв. според местонахождението на обекта.	
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 2000 лв. според местонахождението на обекта.	
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 200 лв. според местонахождението на обекта.	
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 100 лв. според местонахождението на обекта.	
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 70 лв. според местонахождението на обекта.	
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 6000 лв.	
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 150 лв. според местонахождението на обекта.	
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 600 лв. според местонахождението на обекта.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 150 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 15 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 80 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 80 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв.м.	- 3 лв.
и за един фитнес уред	- 400 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 200 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	

	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.
б) други МПС	800 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 3000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 500 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 220 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 22 лв.	